



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 12 września 2016 r.

Poz. 3886

UCHWAŁA NR 25/130/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ŁODZI

z dnia 26 sierpnia 2016 r.

w składzie:

1. Ryszard Paweł Krawczyk	8. Józefa Lucyna Michejda
2. Beata Kaczmarek	9. Grażyna Kos
3. Ewa Śpionek	10. Barbara Polowczyk
4. Iwona Kopczyńska	11. Paweł Dobrzyński
5. Bogdan Łągwa	12. Tomasz Jan Karwicki
6. Paweł Jaśkiewicz	13. Krzysztof Kozik
7. Agnieszka Kamyczek-Maszewska	14. Łukasz Szczepanik

Po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2016 roku Uchwały Nr XXIV/147/16 Rady Gminy Nowosolna z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie określenia metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 2 sierpnia 2016 roku, działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t.: Dz.U. z 2016 r., poz. 446) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (j.t.: Dz.U. z 2016 r., poz. 561) Kolegium uchwala, co następuje:

Z powodu naruszenia prawa, tj. art. 6j ust. 1 pkt 1, art. 6k ust. 2a pkt 1 i ust. 3 oraz art. 6j ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t.: Dz.U. 2016 r., poz. 250) stwierdza się nieważność uchwały nr XXIV/147/16 Rady Gminy Nowosolna z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie określenia metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty.

Uzasadnienie

W dniu 2 sierpnia 2016 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wpłynęła uchwała nr XXIV/147/16 Rady Gminy Nowosolna z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie określenia metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty (zwana dalej – uchwałą).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi zaprosiło przedstawicieli jednostki na posiedzenie w dniu 26 sierpnia bieżącego roku. W posiedzeniu Kolegium uczestniczyli: Pan Piotr Szcześniak - Wójt Gminy Nowosolna oraz Pan Bartosz Gocek - Samodzielny Referent ds. gospodarki odpadami i ochrony środowiska. W podstawie prawnej nadzorowanej uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t.: Dz.U. 2016 r., poz. 446), art. 6k ust. 1 pkt 1-3 (prawidłowo powinno być: art. 6k ust. 1 pkt 1-2) w związku z art. 6j ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t.: Dz.U. 2016 r., poz. 250).

W § 1 uchwały Rada Gminy Nowosolna postanowiła, że w przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy dokonuje się wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, zgodnie z którą opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi będzie naliczana w oparciu o

liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. W § 2 Uchwały wskazano - ust. 1: „Ustala się stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny w wysokości: 1) 15 złotych miesięcznie, gdy nieruchomość jest zamieszkiwana przez 1 lub 2 osoby; 2) 30 złotych miesięcznie, gdy nieruchomość jest zamieszkiwana przez 3 osoby lub więcej osób.” - ust. 2: „Jeżeli odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób nieselektywny, stawka opłaty, o której mowa w ust. 1 wynosi: 1) 30 złotych miesięcznie, gdy nieruchomość jest zamieszkiwana przez 1 lub 2 osoby; 2) 60 złotych miesięcznie, gdy nieruchomość jest zamieszkiwana przez 3 osoby lub więcej osób.” W § 3 Uchwały Rada Gminy Nowosolna postanowiła, że opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy Nowosolna w przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, odpowiada stawce opłaty określonej w § 2. Z kolei w § 4 Uchwały ustalono, że w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, miesięczna opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn ilości pojemników o określonej pojemności oraz stawki opłaty za pojemnik określonej w § 5.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium stwierdziło, co następuje:

Z treści § 1 badanej Uchwały, jak również z przepisów powołanych w jej podstawie prawnej wynika, że Rada Gminy Nowosolna postanowiła - w przypadku nieruchomości zamieszkałych - dokonać wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj. metody odnoszącej się do liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. Postanowienia § 2 oraz § 3 Uchwały wskazują jednakże, że Rada Gminy Nowosolna określiła wysokość tej opłaty oraz ustaliła jej stawkę w sposób sprzeczny z art. 6j ust. 1 pkt 1 oraz art. 6k ust. 2a pkt 1 i ust. 3 powołanej ustawy. Z art. 6j ust. 1 pkt 1 wynika, że w przypadku wybrania przez radę gminy metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi odnoszącej się do liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W myśl art. 6j ust. 1 pkt 1 sposób wyliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi polega na pomnożeniu liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość przez stawkę opłaty ustaloną przez radę gminy. Przy zastosowaniu tej metody wysokość opłaty jest równa stawce opłaty tylko wówczas, gdy daną nieruchomość zamieszkuje jedna osoba. W przypadku natomiast, gdy w nieruchomości zamieszkują dwie osoby lub więcej osób, to opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nigdy nie jest równa (nie będzie odpowiadać) stawce opłaty. Wobec powyższego, postanowienie zawarte w przedmiotowej Uchwale (§ 3), że opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy Nowosolna w przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy odpowiada stawce opłaty określonej w § 2 Uchwały, uznać należy za sprzeczne z art. 6j ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważniono radę gminy do wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz do ustalenia stawki takiej opłat. Z art. 6k ust. 2a pkt 1 oraz ust. 3 tej ustawy, obowiązujących od dnia 1 lutego 2015 roku wynika natomiast, że w przypadku wyboru przez radę gminy metody określonej w art. 6j ust. 1 pkt 1, stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustalana jest za mieszkańca. Zgodnie z art. 6k ust. 2a pkt 1, rada gminy ustala stawki opłat w wysokości nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny wynoszą za miesiąc: 1) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 1 - 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za mieszkańca. Stosownie do art. 6k ust. 3, rada gminy określi wyższe stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli odpady komunalne nie są w sposób selektywny zbierane i odbierane, nie wyższe jednak niż maksymalne stawki opłat, które wynoszą odpowiednio dwukrotną wysokość maksymalnej stawki opłaty określonej w ust. 2a za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny. Odwołując się w art. 6k ust. 3 do ustępu 2a tego przepisu ustawodawca postanowił, że również w przypadku, gdy odpady komunalne nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny, stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest określana jako stawka za mieszkańca, w przypadku wyboru metody uregulowanej w art. 6j ust. 1 pkt 1. Z powyższego wynika, że przepisy art. 6k ust. 2a pkt 1 oraz ust. 3 nie tylko wyznaczają radzie gminy maksymalną wysokość stawek opłat, które rada może uchwalić w przypadku dokonania wyboru metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ale również wskazują, że rada dokonując wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi odnoszącej się do liczby mieszkańców, ma obowiązek ustalenia miesięcznej stawki opłaty za mieszkańca, zarówno przy zbieraniu i odbieraniu odpadów w sposób selektywny,

jak i w sytuacji, gdy odpady nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny. W postanowieniach badanej Uchwały brak regulacji określającej wysokość miesięcznej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za mieszkańca. W przedmiotowej Uchwale dokonano natomiast podziału nieruchomości na 2 kategorie (zarówno w przypadku zbierania i odbierania odpadów w sposób selektywny, jak i w sytuacji, gdy odpady te nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny), tj. na nieruchomość zamieszkałą przez 1 lub 2 osoby oraz na nieruchomość zamieszkałą przez 3 osoby lub więcej osób, i - według § 2 Uchwały - ustalono stawkę dla danej kategorii nieruchomości. Mając jednak na uwadze postanowienie § 3 Uchwały, zrównujące stawkę z opłatą, uznać trzeba, że w istocie ustalono opłatę dla dwóch kategorii nieruchomości, a nie stawkę, przy czym wysokość tej opłaty dla danej kategorii nieruchomości jest niezmienna i niezależna od ilości mieszkańców w nieruchomości. W ocenie Kolegium Izby, takie postanowienia są niezgodne z art. 6k ust. 2a pkt 1 i ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W rezultacie stwierdzić należy, że w Uchwale dokonano wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nieznaney ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zdaniem Kolegium Izby, regulacji przyjętych w § 2 badanej Uchwały nie można uznać za różnicowanie stawek opłaty na podstawie art. 6j ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z art. 6j ust. 2a powołanej ustawy, rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. W ocenie Kolegium Izby, różnicowanie stawek opłaty w zależności od liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość jest dopuszczalne w takim akcie prawa miejscowego, w którym rada gminy dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i ustali stawkę tej opłaty w sposób zgodny z art. 6j ust. 1 pkt 1 oraz art. 6k ust. 2a pkt 1 i ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Badana Uchwała nie spełnia tego wymogu.

W przedmiotowej Uchwale doszło również do naruszenia art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z tym przepisem, w brzmieniu obowiązującym od 1 lutego 2015 roku, w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 2. W powołanym przepisie jednoznacznie postanowiono, że przy obliczeniu wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne, należy uwzględnić zadeklarowaną liczbę pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości. W badanej Uchwale § 4 odnosi się natomiast do „liczby pojemników”, nie wskazując, że są to pojemniki zadeklarowane. W związku z tym, w ocenie Kolegium Izby postanowienie § 4 jest sprzeczne z art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jako stanowiące nieuprawnioną modyfikację tego przepisu, która w rezultacie może wprowadzać w błąd adresatów przedmiotowej Uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby uznało, że wskazane naruszenia prawa miały charakter istotny i postanowiło, jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

Prezes RIO w Łodzi
Ryszard Krawczyk